

VI.

Бомби, крупова и пламъ,
 Вситѣ ужаси на ада,
 Той прѣзира ги и пада :
 Страхъ го е отъ бѣгъ и срамъ.
 Защо иде той разбира
 И мре лаври катъ събира.

VII.

Бойний грѣмотъ, ревъ и шумъ,
 Нему музика се чини,
 Побрай крѣпость ако мине
 Той прѣгрѣща я съ съ шурмъ
 Въ мракъ, въвъ студъ, въ мжглата гжста,
 Катъ любовница прѣзъ крѣста.

VIII.

Дѣ тозъ грозний, кървавъ станъ ?
 Дѣ тезъ сили, станъ, пушкала ?
 Сичео падна катъ отъ хала
 И Османъ-паша е въ плянъ
 И тирани и вериги
 Русинъ за всегда разби ги.